

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Francisci Xaverii E Societate Iesv Indiarvm Apostoli Novarvm Epistolarvm Libri Septem

Francisco <de Javier>

Romæ, 1667

Epistola VII. Iacobo Pereriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46129)

Inscriptio exterior in unâ Plicaturæ facie hæc erat :

Ioanni meo Filio .

In altera hæc legebatur : *Ioannes Fili, Ioannes Bravius tibi leget hanc Epistolam .*

EPISTOLA VII.

IACOBO PERERIE.

Tenerum , Domine , Tui desiderium ex recenti tuo capitis longè dulcissimi conspectu , exulcerat mihi animum Imagine ac recordatione discriminis in quo te reliqui . utique in Terrâ Cœli haustu corrupti , & pestiferâ contage languentium , quotidianis diræ luis contrahendæ periculis expositâ . Hæc mihi cura simulacrum tui continuè mentis oculis obijcit , cor acerbo metu pungens , ne tibi secus quàm dignus es , & quàm anxijis votis ambio , humanitùs aliquid contingat . In hac tuâ nave tui omnes , quòd sic te velle norunt , eximio me honore benevolentiaque prosequuntur , subministrantes abundè cuncta quæ opus sunt , non ad victum modò meum bene-

valen-

valentis, sed & ad curationem eorum, cum
 quibus, ut scis, isthinc solvi languentibus.
 qui quidem per Dei Misericordiam (nam mi-
 sereri tunc quoque Deum credimus cum sa-
 vit: quod ex tali manu mala etiam vim gra-
 tiarum habeant) Divino, inquam, beneficio
 Aëri Nostri deterius in dies valent. ex quo
 quam æger ipse animo sim, quamque acri so-
 licitudine discrucier, novit qui nos & conso-
 latur & affligit quando vult, providentissimus
 amarorum & dulcium temperator Dominus:
 cujus ab omnibus semper in Coelis & in Ter-
 ra laudes præconiaque celebrentur. Mitto
 isthuc ad Te, Domine, quas ad Regem & ad
 Indiæ Prætorem scribo literas, apertas, si-
 gillo pendente, ut eas, si tibi videtur, le-
 gas; & postea obsignes. Equidem Domine,
 tuâ causâ cuperem, istam à me datam ad Re-
 gem Epistolam hoc anno in Lusitaniam per-
 ferri à quodam tibi fido, qui Regi eam red-
 deret, & rescriptum impetraret ac referret.
 quippe non temerè auguror id tale fore qua-
 le nobis communiter expediat huc apportari
 quam citissimè. Domino Petro licebit eam
 Epistolam ostendas. delectabit enim eum vi-
 dere quid ad Regem de ipso scribam. Has,
 ut vides, literas scripsi duobus exemplis, quo-
 rum

rum

rum unum signatum, alterum patens est, à te, ut dixi, obsignandum postquam legeris. Mittas velim utrumque diversis & Tabellarijs & navibus. Et alterum quidem rectè (ni fallor, & nisi tu secùs sentis) commendaretur Domino Petro ad Regem proficiscenti: alterius qui perferendi curam suscipiat, vellem à te legi aliquem ex tibi amicissimis, qui fidelissimè ac prudentissimè putetur quæ ad rem dignitatemque tuam pertinent tractaturus. Verum hoc totum arbitrio ac sapientiæ tuæ permitto. Illud peto majorem in modum, Domine, ut vitæ, valetudini, statui denique tuo solerter prospicias, primùm removens te à contagijs & omni suspecto commercio cum morbo populari laborantibus, aut qui eis ministrant; deinde invigilans rei tuæ familiari, nihil temerè agens: omnia circumspectè ac maturo judicio constituens: cunctorum quidem qui se Tibi Amicos ferunt gratè accipiens officia: non tamen facilè cuivis fidens; nec, quoad rebus ipsis perspexeris quid quisque habeat in animo, plus te illis porrigens quàm tutum foret; si, quod non rarò evenit, illi tibi mendaci benevolentia ostentatione fucum facere conarentur. Ante omnia oro te, Domine, & in gratiæ nume-

NOVARVM EPIST. Lib. 7. 619

mero precans postulo, ut te quò magis urge-
ris adversis, eò interius Divino Numini ad-
moveas: ea enim sola demùm via est, quâ
tibi angustiis rerum procellisque temporum,
afflicto, adspirare consolatio queat. Per ego
Te, quo Deum Dominum amplecteris, amo-
rem, pro eo quantum gratificari mihi cu-
pis, in parte beneficij mihi propriè ad gra-
tiæ debitum imputandi, rogo & obsecro, ut
in hoc acri sensu ærumnosissimæ molestiæ, ex
tibi nuper immeritò illatâ luculentâ inju-
riâ, cor dolore æstuans agentis ferentisque,
spatium colligendi tui sumas; purgatoque
per Sacramentalem Confessionem animo, ad
sacras Christi Corporis in Eucharisticâ men-
sâ epulas accedas. ac sic, affectûs tuos omnes
Divinæ subiciens voluntati, boni consulas
quidquid illi libuit permittere: illud insuper
mecum sperans; totam istam vehementissi-
mam tempestatem non modò nihil nocitu-
ram, sed profuturam etiam, expetibili Tibi
ad extremum, vitæ commodorum & civilis
honoris augmento. Franciscum de Villâ re-
tineo & duco mecum ad Sinas: tum quia
ejus operâ plurimum egeo; tum etiam quòd
non alium aptiorem puto ad rem tuam rectè
in navî administrandam, & juvandum Tho-
mam

nam Scandelum Procuratorem tuum . Postquam Deo juvante Terram Sinicam attigerimus , primâ eum opportunitate solventis inde navis remitemus Malacam . Sin Deo non placuerit aperire nobis aditum in Sinas , & me inde excluderit , ego ipse primâ occasione navigandi Malacam , isthuc è Sinarum viciniâ me referam , ac si ad tempus occurrerent nondum solutarum , quæ Lusitaniam repetunt , navium , cum ijs in Indiam redibo . Mihi videbatur è re fore si tu ipse , Domine , ad Regem scriberes fusè ac minutè , percensens commoditates ex constitutione commercij Sinensis , per impetratam Regionum Ministrorum in Portu Cantonis habitationem , in Rem Lusitanicam redundaturas . Eodem argumento , nec minori diligentia , vellem ab eodem te literas ad Dominum Indiæ Praetorem dari . nam in eam sententiam ego quoque ad Regem scribo , ut videre poteris legendis literis , quas apertas mitto . Tu eas lectas & signatas , cum tuis paria docentibus , velim unum in fasciculum colligas , quem sic exterius inscribas : *Regi Domino Nostro : à Patre Magistro Francisco* . Vide autem ut is cui Lusitaniam petenti fascem Regi coram in manus reddendum commiseris , sit nobis
fidus,

fidus, idoneæque autoritatis & peritiæ; tum quem certò scias necessarijs causis ad contínuò redeundum in Indiam compelli. ut scilicet ab eo mox reversuro, expeditum habere negotium, primo navium è Regno Goam appulsu queamus. Si Deus Dominus Noster dignatus fuerit ingressum mihi pandere in Sinenſe Regnum, hoc ipsum ubi cognoveris, Domine, ne pigeris quæſo, ingeminare cunētis occasionibus ad me illuc literas. nam in quacumque fortunâ magno ibi futurum mihi solatio est, de te tam caro mihi capite, ut valeas & quid agas, nosse. Deus utinam Dominus Noster, tantum tibi, Domine, & consolationis in hac vitâ, & gloriæ in futurâ tribuat, quantum mihi ipsi cupio. Vale. Ex Freto Sincapurano Kal. Augusti An. CIOIDLII.

Proëpiscopus Malacensis oravit me ut pro se ad Regem scriberem. Facio quod petit. etsi non defuit qui mihi diceret: eum in negotio nostræ ad Sinas Legationis, omisſisse quod ex se conferre in rem nostram, aut potiùs publicam, potuerat; & rationes Divini obsequij; nostræque Sanctæ Fidei dilatationis, posthabuisse gratiæ Domini Alfonso Alvari Præfecti Malacensis, cui se addi-

ctum

ctum affectavit demonstrare, spe quæstuosâ
 cujusdam emolumenti temporalis, quod sic
 eblanditurum se ab illo confidebat. In ma-
 gno errore vivit quisquis, neglecto Deo,
 unde bonum omne manat, confidit ea qui-
 bus eget, aut quæ appetit, se per homines
 adepturum. Ego verò soleo ulcisci non be-
 nè de me meritos, quibus possum eos bene-
 ficijs prosequendo. nam poenæ quas meren-
 tur, à Deo non deerunt, & tu ipse clarissi-
 mis experimentis, Domine, videbis, severè
 puniri divinitus eos omnes qui mihi Dei ob-
 sequium promoventi obstiterunt. Verè tibi,
 Domine, profiteor: miseret me jam nunc
 horum, malè metuentem, ne supplicia, ip-
 sorum opinione graviora, infelicium cervici-
 bus immineant. Epistolam istam ad Regem
 meam quâ ei commendo Proëpiscopum; huic
 fasciculo insertam, quæso ne gravere, Do-
 mine, dare coram in manus ipsi Domino Pro-
 ëpiscopo, ut eam cum suis mittat. Si Deus
 me introduxerit in Sinense Regnum, id quod
 ex ejus spero gratiâ, docebo Lusitanos qui
 detinentur illic, quantum tibi debeant; ex-
 ponens quos labores & sumptus, causâ ipsos
 consolandi exhausseris; atque adeo, prout
 te velle novi, universos ipsos tuo nomine
 salu-

salutans: & quoniam à proposito eos iuvan-
di non desistas, sperare illos iubens, te si
quo modo potueris, obstacula pijs tuis co-
natibus hætenus objecta, Deo iuvante per-
rumpere, ad ipsos anno sequente perventu-
rum. Peto à te tuâ causâ Domine, ut Pa-
tres Nostros qui isthic sunt, frequenter visas.
quoniam confido, animi quæ te angit ægritu-
dinem, consuetudine ipsorum alloquijsque
minuendam. Iterùm Vale.

Tuus verissimus Amicus.

Franciscus.

EPISTOLA VIII.

PATRI FRANCISCO PEREZIO
SOCIETATIS IESV.
MALACAM.

FRancisce Perezi. Mando tibi in virtute
Sanctæ Obedientiæ ne post visas hæc
meas literas hæreas amplius Malacæ. sed
quamprimùm poteris expedias te ad navigan-
dum in Indiam, utens ad id navibus proxi-
mâ motione soluturis. quod si post harum
disces-